

Algemene toelichting

1. Norm, toeslag en verlaging

Hoofdstuk 3 van de Wwb kent voor de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan een systeem van basisnormen, toeslagen en verlagingen.

Dit systeem is grotendeels overgenomen uit de Abw. In de Wwb maakt het voor de financiering door het Rijk echter geen verschil of bijstand is toegekend als norm of als toeslag.

De basisnormen zijn opgenomen in paragraaf 3.2, (artikelen 20 tot en met 24 Wwb). Daarnaast voorziet paragraaf 3.3 in toeslagen en verlagingen (artikelen 25 tot en met 29 Wwb).

Het college is verplicht om in voorkomende gevallen de norm te verhogen met een toeslag. Van de mogelijkheid om een verlaging toe te passen hoeft geen gebruik gemaakt te worden.

Norm

Voor personen van 21 jaar tot 65 jaar bestaan er een drietal basisnormen (artikel 20 lid 1 sub b, artikel 20 lid 2 sub b en artikel 21 lid 1 Wwb).
te weten:

a. gezinsnorm:	100% van het wettelijk minimumloon
b. alleenstaande ouders:	70% van de gezinsnorm
c. alleenstaanden:	50% van de gezinsnorm

Toeslagen

Een toeslag wordt verstrekt aan een alleenstaande of alleenstaande ouder indien de algemeen noodzakelijke bestaanskosten niet of niet geheel gedeeld kunnen worden. De mogelijkheid tot het delen van kosten wordt aanwezig geacht als naast betreffende belanghebbende nog één of meer anderen hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning. Dan kunnen zaken als huur, gas, water en licht, maar ook krant etc. gedeeld worden. Indien de lasten niet gedeeld kunnen worden is de toeslag maximaal 20% van de gezinsnorm zodat de uitkering maximaal bedraagt voor:

- alleenstaande ouders: 90% van de gezinsnorm
- alleenstaanden: 70% van de gezinsnorm

De toeslag kan worden vastgesteld op elk bedrag binnen dit maximum van 20% van de gezinsnorm, mits dit aansluit bij het niveau van de noodzakelijke bestaanskosten. Dit is uitgewerkt in artikel 3 van de Toeslagenverordening. Budgettaire overwegingen mogen bij het vaststellen van de toeslag geen rol spelen. Het college is overigens niet verplicht om bij de verlening van een toeslag rekening te houden met lagere bestaanskosten. Het college heeft de mogelijkheid om alle alleenstaanden en alleenstaande ouders, zonder nader onderscheid, de maximale toeslag te verstrekken. (Zie TK 28870, nr. 3, p. 52 en 53.)

Verlagingen

De WWB noemt de volgende verlagingen:

- verlaging in verband met het geheel of gedeeltelijk kunnen delen met een ander van algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan bij gezinnen (artikel 26 Wwb);
- verlaging in verband met de woonsituatie (artikel 27 Wwb);
- verlaging in verband met het recentelijk beëindigen van een studie (artikel 28 Wwb);

Daarnaast kan het college de norm voor 21 en 22 jarigen afwijkend vaststellen als gezien de hoogte van het minimumjeugdloon, de hoogte van de toeslag een belemmering kan vormen bij inschakeling in arbeid.

2. De Toeslagenverordening

In artikel 8 lid 1 onder c en artikel 30 WWB is geregeld dat de gemeenteraad bij verordening dient vast te stellen voor welke categorieën de bijstandsnorm verhoogd of verlaagd wordt en op grond van welke criteria de hoogte van die verhoging of verlaging wordt bepaald. Het door het college voorgestane beleid ten aanzien van de toeslagen moet dus worden vastgelegd in de Toeslagenverordening door de gemeenteraad, opdat het college het beleid kan uitvoeren.

Artikel 30 Wwb bepaalt dat de Toeslagenverordening een categoriaal karakter moet hebben. Bij het afbakenen van categorieën is steeds getracht te komen tot in de praktijk eenvoudig te hanteren criteria. Daarom is er gekozen voor een forfaitaire benadering.

Uitgangspunten van gemeentelijk beleid zijn verder dat de Toeslagenverordening rechtvaardig, uitvoerbaar, handhaafbaar en betaalbaar moet zijn.

Het is dan ook niet nodig om in de Toeslagenverordening alle mogelijke situaties uitputtend te regelen. In niet geregelde of uitzonderlijke gevallen heeft het college immers de bevoegdheid c.q. de plicht om de bijstand op grond van artikel 18 lid 1 WWB bij wijze van individualisering afwijkend vast te stellen.

Van de mogelijkheid om de bijstand te verlagen in verband met het ontbreken van woonlasten is dan ook om die reden afgezien.

De verlagingmogelijkheid bij schoolverlaters wordt niet rechtvaardig geacht omdat het beroep op een uitkering voornamelijk veroorzaakt wordt door economische omstandigheden en de kosten voor levensonderhoud voor schoolverlaters niet lager zijn dan van anderen.

3. Berekening toepasselijke bijstandsnorm

In de Wwb is niet voorgeschreven of de norm of de toeslag verlaagd wordt.

Gekozen is om de verlaging bij voorrang op de toeslag plaats te laten vinden.

De uitkering kan dan voor personen van 21 tot 65 jaar als volgt berekend worden:

Voor alleenstaanden en alleenstaande ouders: basisnorm plus toeslag.

Voor gezinnen basisnorm minus eventuele verlaging in verband met deling woonlasten.

De uitkomst van deze berekening laat een eventueel aan de orde zijnde afstemming van de bijstand bij wijze van individualisering onverlet.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Er is voor gekozen om begrippen die reeds zijn omschreven in de Wwb of Awb niet afzonderlijk te definiëren in de verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de WWB of Awb ook de Verordening moet worden gewijzigd. Door de aanscherping van de Wwb is het gebruik van het begrip gehuwdennorm vervangen door gezinsnorm. De gezinsnorm geldt ook voor meerdere meerderjarige gezinsleden. De hoogte van de gezinsnorm is gelijk aan het nettominimumloon en is opgenomen in artikel 21 lid 1 Wwb.

Om een persoon als zorgbehoevende in de zin van de Toeslagenverordening aan te kunnen merken, moet worden voldaan aan de bepalingen ingevolge artikel 4 lid 5 Wwb.

Artikel 2

Met het vervallen van de Wet investeren in Jongeren geldt de Toeslagenverordening WWB voor personen van 21 jaar of ouder maar jonger dan 65 jaar. Voor alleenstaanden, alleenstaande ouders en gezinnen waarvan een of meerdere gezinsleden jonger zijn dan 21 jaar gelden andere bijstandsnormen. Deze worden landelijk vastgesteld.

Artikel 3

De maximale toeslag van 20 procent van de gezinsnorm voor de alleenstaande of alleenstaande ouder in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft is verplicht op grond van artikel 30 lid 2 onder a WWB.

Tweede lid: ingeval in de woning een ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt verondersteld dat er noodzakelijke kosten van het bestaan gedeeld kunnen worden (bijvoorbeeld huur en stookkosten). Daarbij is de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld worden niet van belang. Dat is een verantwoordelijkheid van belanghebbende zelf.

Zolang er geen sprake is van een gezamenlijke huishouding moet er echter van worden uitgegaan dat niet alle kosten gedeeld kunnen worden. Een toeslag blijft op zijn plaats. In de toeslagen verordening is daarom gekozen voor een toeslag van 10 procent van de gezinsnorm in het geval één of meer anderen in dezelfde woning zijn hoofdverblijf hebben.

In het derde en vierde lid is geregeld dat zorgbehoevenden en degenen die de zorg verlenen niet worden meegeteld als personen die in dezelfde woning hun hoofdverblijf hebben.

Uitgangspunt daarbij is dat het niet wenselijk is om belanghebbende vanwege deze verzorging en verzorgingstaken te confronteren met een lagere toeslag.

In het vierde lid is de toeslag van 21 en 22 jarigen opgenomen. Het college kan de toeslag afwijkend vaststellen indien het van oordeel is, dat gezien de hoogte van het minimumjeugdloon er een drempel zou kunnen zijn om werk te aanvaarden.

Bezien vanuit de eigen verantwoordelijkheid van de jongere is het gewenst dat er een juiste afstemming is tussen de verdien capaciteit van jongeren en de bijstandsnormen. De toeslag voor 21 en 22 jarigen is 10 procent van de gezinsnorm. Inwoning van een ander is niet van invloed op de toeslag.

Artikel 4

In de gezinsnorm is reeds rekening gehouden met het feit dat echtgenoten en of meerderjarige inwonende gezinsleden de kosten van hun huishouden volledig kunnen delen met elkaar. Indien in de woning nog een ander zijn hoofdverblijf heeft, kunnen de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan nog verder gedeeld worden. Daarbij is de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld worden niet van belang.

Dat is een verantwoordelijkheid van belanghebbenden zelf.

Gekozen is voor een verlaging van 10 procent van de gezinsnorm, ongeacht het aantal anderen dat in de woning zijn hoofdverblijf heeft. Evenals bij alleenstaanden wordt vanaf de vierde persoon die in de woning zijn hoofdverblijf heeft geen noemenswaardige vermindering van de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan aanwezig geacht. Daarbij moet ook bedacht worden dat in de praktijk bij meer bewoners van een woning, het ook vaak om een grotere en duurdere woning gaat, zodat de feitelijke kosten van het bestaan doorgaans niet lager uitvallen dan in gevallen waarin maar één ander zijn hoofdverblijf in dezelfde woning heeft.

In het tweede lid wordt geregeld dat, zorgbehoevende en degene die de zorgbehoevende verzorgt niet worden meegeteld als personen die in dezelfde woning hun hoofdverblijf hebben.

Artikel 5

De uitvoering van de Toeslagenverordening ligt bij het college.

Artikel 6 en 7

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.